

undergivet varetægtsfængsel før ind-sættelsen.“

47. § 999 affattes således:

„En straffedom kan ikke fuldbyrdes, før fristen for anke efter lovens almindelige regel er udløbet, eller ankeafkald er med-delt.

Er der grund til at antage, at den dømte vil forlade landet, inden fuldbyrdelse kan ske efter stk. 1, eller på anden måde søge at unddrage sig fuldbyrdelse, kan det i en bøde-dom bestemmes, at bøden straks kan inddrives, medmindre der stilles sikkerhed for dens betaling.

For bøde-domme, som ikke kan ankes, og bøde-afgørelser efter § 936 gælder en fuld-byrdelsesfrist på 3 dage, medmindre en længere frist fastsættes i medfør af borgerlig straffelov. Fristen beregnes på den i § 948 angivne måde. Under tilsvarende omstæn-digheder som angivet i stk. 2, kan politi-mesteren straks lade afgørelsen fuldbyrde, medmindre der stilles sikkerhed for bødens betaling.

Med hensyn til erstatning, som er til-kendt ved en straffedom, gælder den i § 487, stk. 1, fastsatte fuldbyrdelsesfrist.“

48. § 1004 ændres til § 1003.

49. Som § 1004 indsættes:

„Foreligger der rimelig grund til mis-tanke om, at en person har overtrådt vilkår, som er fastsat i betinget dom eller i bestem-melse om betinget benådning eller prøve-løsladelse fra fængsel, ungdomsfængsel, ar-bejdshus, sikkerhedsforvaring eller helbre-delsesanstalt for drankere, kan han anhol-des, såfremt det findes nødvendigt på denne måde at sikre hans foreløbige tilstedeværelse. Det samme gælder den, der er mis-tænkt for overtrædelse af bestemmelser, som er fastsat i en i medfør af straffelovens § 70 afsagt dom eller kendelse.

Anholdelse sker efter rettens beslutning. Er der grund til at frygte for, at øjemedet ville forspildes ved fremskaffelse af sådan beslutning, kan politiet selv træffe bestem-melse om anholdelse. Bestemmelserne i § 770 og §§ 772-777 finder tilsvarende anvendelse.

Såfremt retten finder, at overtrædelsen er af en sådan beskaffenhed, at der foreligger spørgsmål om fuldbyrdelse af fængselsstraf

eller indsættelse i anstalt, kan den afsige kendelse om fængsling, når

- 1) der efter den pågældendes forhold er grund til at antage, at han vil unddrage sig følgerne af vilkårsovertrædelsen ved at flygte eller skjule sig, eller at han vil udeblive fra retsmøde, hvortil han er indkaldt, eller
- 2) der er særlig grund til at frygte, at han på fri fod fortsat vil overtræde vilkårene, og det under hensyn til overtrædelsernes beskaffenhed skønnes påkrævet, at disse forhindres ved hans fængsling.

Retten fastsætter en frist for fængs-lingen. Denne kan forlænges efter anklage-myndighedens begæring. I øvrigt finder § 779, stk. 1, og §§ 781-793 tilsvarende anvendelse.“

50. Som § 1005 indsættes:

„I sager, hvor der er spørgsmål om gen-indsættelse af en person, der er prøveløsladt, betinget benådet eller prøveudskrevet fra hospital eller anstalt i medfør af straffe-lovens § 70, kan retten bestemme, at han under varetægtsfængslingen skal anbringes i den anstalt, hvor han kan forventes gen-indsat. Dette gælder dog kun, såfremt han i retten har erkendt sig skyldig i den vilkårs-overtrædelse, han er mistænkt for. Afgørelsen træffes efter indstilling fra anstaltens styrelse. I anstalten behandles den pågæl-dende efter de regler, som gælder for per-soner, der er anbragt i anstalten i henhold til dom.“

51. § 1006, stk. 3, ophæves.

52. I § 1015, stk. 1, ændres „anses med en bøde fra 20 kr.“ til „pålægges en bøde“.

53. I § 1017, stk. 2, ændres „bøder fra 100 kr.“ til „bøde“.

54. § 1018 b affattes således:

„Der tilkommer den, der har været anholdt eller fængslet, og som derefter fri-findes eller løslades, uden at sagen forfølges til dom, erstatning for formueskade, lidelse og tort.

Dette gælder dog ikke, såfremt

- 1) de fremkomne oplysninger giver begrun-det formodning om, at han er skyldig i den forbrydelse, for hvilken han var anholdt eller fængslet, eller